

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannsvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannsvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 57ο - ΤΕΥΧΟΣ 596 ●
● ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2014 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Ἡ ἀγάπη ἔχει ὄρια;

Ἐξάρτησις τοῦ Χριστοῦ

Ἡ ἀγάπη τελειώνει; Ὁ οὐρανὸς τελειώνει; Ὁ Θεὸς κουράζεται νὰ ἀγαπᾷ; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἐτσι καὶ ἡ ἀγάπη δέν κουράζεται. «Τὸ καλὸ ποιοῦντες οὐκ ἐκκακῶμεν», λέει ὁ ὑμνητὴς τῆς ἀγάπης Παῦλος (Γαλ. στ' 9).

Ἡ ἀγάπη ὄλους τοὺς θέλει. Γιατί ἐνώθηκε μέ ὄλους. Ἐξαρτήθηκε ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Ἐγινε ἓνα μέ τὴν ἀγάπη. «Ὅτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. γ' 16). Ἐνώθηκε μέ τὸν ἄνθρωπο οὐσιαστικά. Ἡ δύναμις ἡ συναπτική πού ἔνωσε Θεὸ καὶ ἄνθρωπο, λέγεται ἀγάπη.

● Ἡ ἀγάπη εἶναι γιὰ τὸ Θεὸ ἐξάρτησις, χωρὶς ἀπεξάρτησι!

Κόλλησε πάνω στό Σταυρό. Μέ ἀγάπησε, καὶ ἔδωσε τὸν ἑαυτό Του γιὰ μένα (Γαλ. β' 20). Κατὰ ἓνα μυστηριώδη τρόπο, ὅ,τι συνέβη μέ τὴ σάρκωσι, συνέβη καὶ μέ τὴ σταύρωσι.

● Μέ τὴ σάρκωσι, κατέβηκε ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἀλλ' ἔμεινε ἀχώριστος μέ τὸν Πατέρα. Καὶ στό θρόνο τοῦ οὐρανοῦ ὡς Θεός, καὶ στή γαστέρα τῆς Θεοτόκου ὡς Θεάνθρωπος.

● Μέ τὴ σταύρωσι τί συνέβη; Κατέβηκε ἀπὸ τὸ Σταυρὸ μέ τὴν ἀποκαθήλωσι. Ἀποκαθηλώθηκε γιὰ νὰ ταφῆ καὶ νὰ ἀναστηθῆ. Ἀλλὰ τὸ θρόνο τῆς ἀγάπης δέν τὸν ἄφησε.

Καὶ στό Σταυρὸ καὶ στόν Ἄδη.

Καὶ στό Σταυρὸ καὶ στήν Ἀνάστασι.

Ἄν ἡ ἀνάστασις εἶναι ὁ θρόνος τῆς δυνάμεως Του, ὁ σταυρὸς εἶναι ὁ θρόνος τῆς ἀγάπης Του. Δέν μπορεῖ νὰ ἀποκαθηλωθῆ ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Δέν μπορεῖ νὰ πάρῃ διαζύγιο ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Ἐκεῖνο τὸ «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;» (Ρωμ. η' 35), ἔχει δυὸ ἀπαντήσεις. Ἡ μιὰ: «Κάποτε-κάποτε καὶ

πολλές φορές!». Ήεκολλάνε άνθρωποι από τήν αγάπη του Χριστού. Ἡ ἄλλη: «Ποτέ! Ποτέ!» Ὁ Χριστός ποτέ δέν ξεκρεμίζεται από τήν αγάπη.

Ἡ αγάπη ὡς ὑπόστασις

Τίποτε δέν μπορεί νά χωρίση τόν Χριστό από τήν αγάπη. Ἡ αγάπη δέν πεθαίνει, καί διότι εἶναι ὁ ὑποστατικός ὀρισμός τοῦ Θεοῦ, πού δέν πεθαίνει ποτέ: «Ὁ Θεός αγάπη ἐστίν» (Α' Ἰωάν. δ' 8), ἀλλά καί διότι ἡ αγάπη ἔγινε Θεοανθρώπινη ὑπόστασις. Ἐγινε πρόσωπο.

Δέν εἶναι ἡ αγάπη μιᾶ ἀρετή, δέν εἶναι μιᾶ ἰδέα, δέν εἶναι μιᾶ ἐπιθυμία, δέν εἶναι μιᾶ δύναμις, δέν εἶναι μιᾶ ἐνέργεια.

Εἶναι πρόσωπο. Τό Πρόσωπο, τό πολυπρόσωπο Πρόσωπο. Ἡ αγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἐνέταξε πάνω στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, πού ὄλους μᾶς προσέλαβε (Ρωμ. ιε' 7).

Δέν ἔχει ὄρια. Καρφώθηκε

Δέν ἔχει ὄρια ἡ αγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ὅχι ἀπλῶς γιατί εἶναι ὁ ἥλιος χωρίς σύνορα. Καί γιά ἄλλο λόγο. Εἶναι τό φάρμακο γιά ὅλα τά ἁμαρτήματα, ἡ λύσις γιά ὅλα τά προβλήματα.

• Μᾶς αγάπησε, γι' αὐτό καρφώθηκε γιά τά ἁμαρτήματα ὄλου τοῦ κόσμου, ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ὄλων τῶν αἰώνων καί κάτι παρα πάνω:

Καρφώθηκε γιά τά ἁμαρτήματα ὄλων, σάν νά ἦσαν ὅλα δικά Του ἁμαρτήματα, ἐνῶ Ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀπόλυτα Ἄναμαρτητος, Ἐκεῖνος πού δέν μπορούσε νά ἁμαρτήσει! Καί ὁμως πόνεσε γιά τίς δικές μας πληγές, σάν νά πονοῦσε γιά δικούς Του πόνους καί δικά Του λάθη, Ἐκεῖνος, πού εἶναι ὁ Ἄλαθτος!

• Ἡ αγάπη θά πεθάνη, ὅταν πεθάνη ὁ Χριστός. Μά ὁ Χριστός ζῆ. Ζῆ ὡς Ἀγάπη σπουδαία.

Ἡ σπουδαιότερη Ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ λέγεται Σταυρωμένη. Καί ὁ ὠραιότερος ἀγαπῶν Χριστός εἶναι ὁ

Ἀρχιερέας Χριστός. Ὁς Ἀρχιερέας τῆς Ἀγάπης λειτουργεῖ «εἰς τό διηνεκές» (Ἐβρ. ι' 12) καί «εἰς τό παντελές» (Ἐβρ. ζ' 25). Μιά φορά ἐσύ ξαπλώνεις στό κρεβάτι καί σου παίρνουν ἀπό τίς φλέβες σου αἷμα καί γίνεσαι αἰμοδότης τῆς αγάπης. Συνέχεια Ἐκεῖνος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι ξαπλωμένος στό εἰδικό κρεβάτι τῆς αγάπης, πού λέγεται Σταυρός, καί μεταγγίζει ἀενάως τό αἷμα Του γιά νά ζήσει ὁ κόσμος, γιά νά σωθῆ κάθε ἁμαρτωλός, πού Τόν δέχεται καί προσέρχεται.

• Ὅλους τούς χωράει ἡ αγάπη. Ἡ καρδιά τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ αγάπη. Καί χτυπᾷ πιό δυνατά πάνω στό Σταυρό.

Ὅποιος ἀγαπᾷ τήν αγάπη τοῦ Σταυροῦ, ἀποκτᾷ εὐαίσθητη καρδιά. Ὅχι μόνο. Αὐτοῦ ἡ καρδιά πλατύνεται καί τούς χωράει ὄλους. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Καθάπερ τό θερμαῖνον εὐρύνειν εἴωθεν, οὕτω καί τῆς αγάπης ἔργον τό πλατύνειν ἐστί. Θερμή γάρ ἐστίν ἡ ἀρετή καί ζέουσα. Αὕτη καί τό στόμα ἀνεπέτασε Παύλου καί τήν καρδίαν ἐπλάτυνεν» (Ε.Π.Ε. 19,358). Μετά φρασις: Ὅπως ἡ θερμοκρασία διαστέλλει τά ὑλικά σώματα, ἔτσι καί ἡ αγάπη δημιουργεῖ πλάτος, ἀνεσι. Διότι ἡ ἀρετή εἶναι ζεστή καί ὀλόθερμη. Αὕτη ἀνοίξε τό στόμα τοῦ ἀπ. Παύλου καί πλάτυνε τήν καρδιά του.

Στόπ στήν αγάπη, πού τρέχει

Ἡ αγάπη ἡ δική μας ἔχει ὄρια.

—Στόπ! Ποῦ πᾶς αγάπη; Ποῦ πᾶς μόνη σου, νά ἀγκαλιάσης τόν ἄλλον μέ ἀσπασμό θρησκευτικῆς κοινωνίας;

Ποῖός βάζει τό Στόπ;

Ἡ Ἀλήθεια. Ἡ αγάπη πρὸς τούς αἱρετικούς καί τούς ἀσεβεῖς καί τούς δολίους καί τούς ἀπατεῶνες τῆς θρησκείας, δέν πηγαίνει ποτέ μόνη της. Ἐνωμένη πηγαίνει μέ τήν Ἀλήθεια. Δέν συμφωνοῦμε μέ οἰκουμηνιστικές ἀγάπες, καί μάλιστα ἀκραίου τύπου. Πρό μνηῶν χειροτονήθηκε ἕνας Παπικός ἐπίσκοπος. Ὁ δικός μας, ὁ συντοπίτης ὀρθόδοξος, ἔσπευσε νά δώσῃ τό «πα-

ρών». Καί καλά μέχρι εδώ. Προχώρησε. Φώναξε και «άξιος» στη χειροτονία ενός αίρετικού. Και ακόμα του δώρισε και μια παπική τιάρα (μίτρα)!

Μιά τέτοια αγάπη ταυτίζεται με τη συμφωνία, και δεν είναι του Θεού αγάπη. Άλλο αγάπη, άλλο συμφωνία. Αγαπώ, γι' αυτό διαφωνώ σε θέματα, όπου είναι έκπεφρασμένο το θέλημα του Θεού και το δόγμα της Εκκλησίας.

- Η αγάπη δεν έχει όρια, άφοι είναι «άνευ όρων και όρίων». Άλλ' οι έκδηλώσεις της αγάπης έχουν θεσμούς, δεσμούς, τρόπους, όρισμούς και περιορισμούς.

Δεύτερο ΣΤΟΠ: Αγάπη χωρίς όρια δεν σημαίνει να ικανοποιήσ κάθε άπαίτησι. Αγάπη δεν σημαίνει Ναί σε όλα. Τό Όχι της αγάπης τό καθιέρωσε ο Κύριος όταν πήγε ο Σατανάς να συνεταιρισθῆ, τρόπον τινά, μαζί Του. Όχι! Δέν γίνεται αυτό, τ' άκούς, διάβoλε; «Σκάσε! Φιμώθητι». Καί «ούκ ἤφιε τά δαιμόνια λαλεῖν, ὅτι ἤδεισαν αὐτόν» (Μάρκ. α' 25. 34).

- Μπορείς να φανταστῆς τόν Χριστό να άγκαλιάζῃ τόν Διάβολο; Καί μεῖς άγαπάμε, αλλά δέν άσπαζόμαστε τίς «μεθοδείες της πλάνης», γιά να θυμηθοῦμε τόν άπόστ. Παῦλο (Έφεσ. δ' 14).

- Τραγουδά βεβαίως ο Παῦλος (υ' κεφάλαιο της Α' προς Κορινθίους) τήν αγάπη, αλλά και κρατά τίς δέουσες άποστάσεις άπό τούς διαστρεβλωτές της σαρκωμένης Αγάπης, άπό τούς παυόρους και άπό τούς έκφύλους. Τραγουδά τήν αγάπη, αλλά τήν θέλει «άληθεύουσα» (Έφεσ. δ' 14). Τραγουδά τήν αγάπη, αλλά δέν θέλει να συγκοινωνόμε «τοῖς ἔργοις τοῖς άκάρποις τοῦ σκότους» (Έφεσ. ε' 11).

- Η αγάπη έχει χρυσά φτερά, γιά να σκεπάζῃ τούς φτωχούς και τούς πονεμένους, όχι όμως τήν άσέβεια και τή διαστροφή. Έχει χρυσά φτερά, γιά να σκεπάζῃ τά άμαρτήματα των άγαπημένων προσώπων και να τούς συνοδεύῃ στη μετάνοια· δέν έχει όμως τά φτερά της γιά να σκεπάσῃ τό σκοτάδι της πλάνης και της αίρέσεως.

Κάθε συμφωνία με άσεβείς και αίρετικούς, και κάθε συγχρωτισμός κάνει τήν Αγάπη συνένοχη τῆς πλάνης, τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος, τῆς κοσμικῆς και σατανικῆς μόδας. Έμεῖς, λέει ο εὐαγγελιστής Ιωάννης, «άγαπώμεν ἐν ἔργῳ και ἀληθείᾳ» (Α' Ιωάν. γ' 18).

- Η αγάπη δέν έχει όρια. Καί όμως συναντά δυό ακόμα ΣΤΟΠ.

Τρίτο ΣΤΟΠ: Όταν πρόκειται να ενεργοποιηθῆ σωστικά ἡ αγάπη τοῦ Θεοῦ και να προσφέρῃ δωρεάν τή σωτηρία, τότε (όχι πάντα, αλλά τίς πίο πολλές φορές) συναντά ἕνα τεράστιο ΣΤΟΠ, πού άπαγορεύει τή λειτουργία τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Αγάπης. Ποιός τό κρατάει; Η ἐλευθερία τοῦ ανθρώπου. Όχι, δέν θέλω! Όχι, άσε με κάτω!...

—*Α, παιδί μου -σάν να λῆ ὁ Θεός-. Έγώ ἔδωσα να τό κρατᾶς αυτό τό ΣΤΟΠ, τῆς ἐλευθερίας τό ΣΤΟΠ, γιά να λές Όχι στην ὑποδούλωσι, στην άποκτήνωσι. Καί σύ παιδί μου, τό ὄπλο πού σου ἔδωσα γιά να μην δουλωθῆς, τό ἔστρεψες ἐναντίον τῆς αγάπης μου; Ξέρεις τί κάνεις; Τό ὄπλο τό εὐλογημένο τῆς ἐλευθερίας, τό χειρίζεσαι γιά τήν αὐτοκτονία σου!*

- Τό τέταρτο ΣΤΟΠ.

Όταν πρόκειται να ενεργοποιηθῆ ἡ δική μας αγάπη πρὸς τούς άλλους. Άλλωστε καρπός τῆς αγάπης μας στόν Θεό είναι ἡ αγάπη μας στοῦς ανθρώπους. Άν τούς ανθρώπους, πού τούς βλέπουμε, δέν τούς άγαπάμε, τότε πῶς τόν Θεό πού δέν Τόν βλέπουμε Τόν άγαπάμε; Έρώτημα τοῦ μαθητῆ τῆς Αγάπης, τοῦ Ιωάννη (Α' Ιωάν. δ' 20).

Όταν, λοιπόν, πάη να λειτουργήσῃ φιλανθρωπικά και συμπαθητικά ἡ αγάπη μας στοῦς άλλους, τότε ὑψώνεται τό ΣΤΟΠ, πού λέγεται φιλαυτία. Η φιλαυτία σκοτώνει τή φιλαδελφία.

- Η αγάπη δέν τελειώνει, αλλά και δέν μαλώνει. Κρύβεται κάποτε, αλλά δέν εξαφανίζεται. Κρύβεται, γιά τήν κρύβουμε ἑμεῖς, ὅπως τά μαῦρα σύννεφα κρύβουν τόν ἥλιο.

- Πού δέν φτάνει ἡ αγάπη; Τό φῶς

του ήλιου δέν φτάνει στο βαθύ πηγάδι, στο σκοτεινό σπήλαιο, στα κατάβαθα της γης. Και η αγάπη δέν φτάνει στο βάθος της κολάσεως. Στην πόρτα της κολάσεως βλέπει ένα ΣΤΟΠ ή αγάπη.

“Αν δέν τήν θέλουν τήν αγάπη!...”

Η αγάπη όλους τούς θέλει. Όλοι όμως δέν τήν θέλουν. Φεύγει και περιμένει. Περιμένει τήν τελευταία στιγμή του ανθρώπου νά δη άν δεχτή ό άνθρωπος τήν άγκαλιά της. Δίπλα της караδοκει ή άλλη, ή άπάτη, ή τιμωρία.

Η αγάπη είναι ή σωτηρία. Τήν προσφέρει, όταν ή Αγάπη του Θεού δώσει τά χέρια στην έλευθερία του ανθρώπου, ή μάλλον ή έλευθερία δώσει τά χέρια στα προτεινόμενα χέρια της αγάπης. Λέει ό ιερός Χρυσόστομος εξηγώντας τό του Παύλου «Πάντα στέγει, πάντα έλπίζει, πάντα υπομένει: «Από της μακροθυμίας, από της χρηστότητος, καν φορτικά ή, καν έπαχθή, καν ύβρει, καν πληγαί, καν θάνατος, καν ό,τιούν... Ουδέν απογινώσκει του αγαπωμένου, αλλά καν φαύλος ή, παραμένει διορθουμένη» (Ε.Π.Ε. 18α, 394). Μετάφρασις: Η αγάπη μακροθυμεί. Αυτό φαίνεται από τήν καλωσύνη που δείχνει, έστω κι άν συναυτά σκληρότητα, άτιμώσεις, πληγές, θάνατο, ό,τιδιήποτε... Η αγάπη δέν άπελπίζεται. Κι άν άκόμα αυτόν που άγαπά είναι κακός, έπιμένει στο νά τον διορθώσει, προνοεί και φροντίζει γι αυτόν.

• Άλλοίμονο, άν αφήσουμε τή θέσι της αγάπης νά τήν πάρη ή άπάτη!

Τή θέσι της συγγνώμης νά τήν πάρη ή έκδίκησης!

Τήν άγκαλιά της αγάπης νά τήν πάρη τό άγκάθι του μίσους!

Τή θέσι του Σταυρού νά τήν πάρη ή γροθιά και τό σπαθί (όπως τον τελευταίο καιρό με τούς τζιχαντιστές, που διώκουν τούς χριστιανούς, τούς βασανίζουν άκόμα και τούς άποκεφαλίζουν!).

• Τό μίσος στέλνει τελεσίγραφο:

—“Αν δέ αλλάξετε πίστι, τό σπαθί σās περιμένει.

Η αγάπη δέν στέλνει τελεσίγραφο, γιατί ποτέ δέν τελειώνει άπαντά:

—“Ολα μπορείτε νά τά σκοτώστε, τήν Αγάπη δέν μπορείτε. Θα σās κοιτάξη από τό Σταυρό, με τή γλυκύτητα της συγγνώμης, αλλά και με τή βεβαιότητα για τή ματαιοπονία: «Σκληρόν προς κέντρα λακτίζειν» (Πράξ. κοτ' 14).

• Πού σταματάει ή αγάπη; Έκεί που άρχίζει τό μίσος.

Η αγάπη με κανένα **Μ** δέν τά πάει καλά, ούτε με τό μίσος, ούτε με τή μοχθηρία, ούτε με τή μνησικακία, ούτε με τή μανία, ούτε με τό μολυσμό, ούτε με τή μάχαιρα, ούτε με τό μαστίγιο. Με ένα μόνο **Μ** τά πάει καλά, με τή Μετάνοια. Στή μετάνοια προσφέρεται και ή μετάνοια προσφέρει αγάπη. Καρπούς αγάπης έχει ή μετάνοια, διαφορετικά είναι ψεύτικη.

• Πού σταματάει ή αγάπη; Έκεί που άρχίζει ό ρατσισμός.

Έκεί που βασιλεύει ό ατομισμός. Έκεί που δέν ύπάρχει ό Θεός. Έκεί που συναυτά τήν άπάτη κατά του έαυτου της.

Όταν τή βρωμιά άκόλαστων πράξεων τήν καλούν αγάπη, όταν τήν άκολασία των προγαμιαίων σχέσεων τήν βαπτίζουν αγάπη, όταν τό άνώμαλο και διεστραμμένο μπλέξιμο των όμοφυλοφίλων τό σερβίρουν για αγάπη, τότε ή γνήσια και άγνή αγάπη φεύγει. Δέν δέχεται με τό δικό της πέπλο νά σκεπάζεται ή πάσης φύσεως βρωμιά και άκαθαρισία.

• Πού δέν ύπάρχει ή αγάπη; Έκεί που ύψώνει θρασύ τό κεφάλι της ή ύπερηφάνεια.

Η ύπερηφάνεια διαπομπεύει τον άλλον, δέν άγαπά. Με τήν ύπερηφάνεια οί περισσότεροι, δέν είναι μόνο κοϋφοι. Είναι και κουφοί. Δέν άκούνε τίς έκκλήσεις της αγάπης. Πρό παντός δέν άκούνε τούς πιο δυνατούς κτύπους της αγάπης, από τό Σταυρό του Γολγοθά. Τά παράσιτα του έγωισμού δέν αφήνουν περιθώριο ν' άκουστή τό κήρυγμα της αγάπης, τό «Άφες αυτοίς».

Άρχιμ. Δανιήλ Γ. Άεράκης

8 Νοεμβρίου - Τῶν ἀγίων ἀγγέλων

Καί κατώτεροι καί ἀνώτεροι

**Ὁ ἄνθρωπος λίγο κατώτερος
ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους**

Οἱ ἄγγελοι εἶναι τὸ εὐκόλο. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸ δύσκολο. Ὁ Θεός, πού ἔκανε τὸ δύσκολο, πού δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο σύνθετο, ἀπὸ ὕλη καί πνεῦμα, δέν μποροῦσε νά κάνη καί τὸ εὐκόλο, νά δημιουργήσῃ τοὺς ἀγγέλους, πού εἶναι ἀπλᾶ ὄντα, μόνο πνευματικά;

Καί ὡς πρὸς τὴ σωτηρία ἐπίσης, τὸ δύσκολο εἶναι νά σωθῇ ὁ ἄνθρωπος.

Οἱ ἄγγελοι εἶναι καθαροί, διότι δέν μποροῦν πλέον ν' ἁμαρτήσουν.

Οἱ ἄγιοι γίνονται καθαροί, ὅταν πιστεύσουν στὴ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, πού ξεπλένει «ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁρνίου» (Αποκ. ζ' 14) τὶς ἁμαρτίες τοὺς καί ἀγωνίζονται προσωπικά.

● Τί εἶναι εὐκολώτερο;

Νά βρῆς ἓνα διαμάντι μέσα στὸ βοῦρκο καί νά τὸ καθαρῆς, ἢ νά διατηρήσῃς ἄθικτο ἓνα διαμάντι, πού δέν τὸ ἔχασες καθόλου; Ἀσφαλῶς τὸ δευτέρο.

Ὁ Θεός ἐνεργεῖ τὸ δύσκολο. Γαίρνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ βοῦρκο, τὸν καθαρίζει, τὸν ἀγιάζει καί τὸν καθιστᾶ μέτοχο τῆς βασιλείας Του.

Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος; Κορυφαία ἀξία. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καταδεικνύει τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, συγκρίνοντάς τον σταδιακά.

● Τὸν συγκρίνει μέ τὰ ζῶα καί τὸν βρίσκει ἀπείρως ἀνώτερο.

● Τὸν συγκρίνει μέ ὅλη τὴ γῆ, μέ ὅλα τὰ ἄσπρα, μέ ὅλο τὸ σύμπαν, καί τὸν βρίσκει ἀπείρως ἀξιώτερο καί τιμιώτερο. «Τί ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καί ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. ἡ' 36).

● Τὸν συγκρίνει καί μέ τοὺς ἀγγέλους καί ἀποκαλύπτει τὴ μοναδική του ἀξία, ἀφοῦ εἶναι λίγο κατώτερος ἀπὸ τὶς οὐράνιες δυνάμεις. «Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμήσκει αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτόν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καί τιμῆ ἐστεφάνωσας αὐτόν» (Ἐβρ. β' 6-7. Ψαλμ. ἡ' 4).

● Λίγο κατώτερος ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους ὁ ἄνθρωπος, ὡς πρὸς τὴν ἀξία. Οἱ ἄγγελοι δέν ἔχουν βαρύτερα πρὸς τὰ κάτω. Ἐμεῖς ὑποκείμεθα στὸ νόμο τῆς βαρύτερας! Κάποια δύναμις μᾶς τραβάει πρὸς τὰ κάτω. Εἶναι ἢ ἁμαρτία.

Τὸ διαστημόπλοιο, ἀπὸ τὴ στιγμή πού ὑπερβαίνει τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς, βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ νόμο τῆς βαρύτερας. Οἱ ἀστροναῦτες δέν πατοῦν, ἀλλὰ πετοῦν· αἰωροῦνται.

Ὅπως αὐτὸ τὸ πιστεύουμε, ἀφοῦ τὸ ἔχουμε δεῖ στὴν τηλεόρασι, ἔτσι πιστεύουμε πολὺ περισσότερο, ὅτι οἱ ἄγγελοι, ὡς πνευματικά ὄντα, βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς γῆς,

ἔξω ἀπό τήν ἔλξι τῆς ἀμαρτίας, ἔξω ἀπό τό δικό μας περιβάλλον.

● Λίγο κατώτερος ἀπό τοὺς ἀγγέλους ὁ ἄνθρωπος. Μοιάζουμε μέ τοὺς ἀγγέλους. Ἔχουμε ἐλευθερία, ἔχουμε πνεῦμα. Εἴμαστε πνευματικές υπάρξεις. Ἔχουμε φτερουγίσματα ψυχῆς, ἀναβάσεις τοῦ νοῦ, ἀνατάσεις τῆς καρδιάς.

Ἄγγελοι καί ἄγιοι

Ἐπάρχει περίπτωσις, ἄγγελοι νά εἶναι κατώτεροι ἀπό ἀνθρώπους; Ἄς τό δοῦμε:

● Εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ Θεοάνθρωπου. Ὁ Χριστός εἶναι ἀπειρώς ἀνώτερος ἀπό τοὺς ἀγγέλους, ἀφοῦ εἶναι ὁ Δημιουργός τους. Οἱ ἄγγελοι εἶναι κτίσματα, ὁ Χριστός ὁ Ἄκτιστος Θεός, ὁ Δημιουργικός Λόγος.

● Ἐπάρχουν περιπτώσεις, ὅπου οἱ ἄγγελοι θαυμάζουν καί ἀνθρώπους. Μία ἀναλογική σύγκρισις ὁδηγεῖ σέ θαυμασμό τῶν ἁγίων μεγαλύτερο ἀπό τό θαυμασμό τῶν ἀγγέλων. Τό ν' ἀνεβῆ ἓνας ἀετός μέ τὰ φτερά του στήν κορυφή ἑνός βουνοῦ, εἶναι ἀσφαλῶς θαυμάσιο θέαμα. Μά πῶς θαυμάσιο θέαμα εἶναι τό ν' ἀνεβῆ ἓνας «κουτσός» ἄνθρωπος στήν ἴδια κορυφή!

Γιά τοὺς ἀγγέλους εἶναι φυσικό τό νά βρίσκονται στήν κορυφή τῆς ἀγιότητάς. Τά φτερά τους δέν εἶναι πληγωμένα. Τό ὑπερφυσικό εἶναι ν' ἀνεβαίνουν στήν κορυφή τῆς ἀρετῆς ἀνθρώποι, ἀδύναμοι, πτωτικοί. Νά γιατί οἱ ἄγιοι θαυμάζονται καί ἀπό τοὺς ἀγγέλους. Καί ὀνομάζονται ἐπίγειοι ἄγγελοι καί οὐράνιοι ἄνθρωποι.

● Οἱ ἄγγελοι, καίτοι ἀνώτεροι κατὰ φύσιν, διακονοῦν τοὺς ἀνθρώπους. Γίνονται τὰ μεγάφωνα τοῦ οὐρανοῦ, γιά νά μεταδοθῇ ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ.

Γρίν ἀπό μερικά χρόνια ὁ βετεράνος ἀστροναύτης Τζόν Γκλέν, πού στά 77

του χρόνια ξαναπέταξε στό διάστημα, ἔκθαμβος μπροστά στό θέαμα πού ξανατίκρυνε, ξέσπασε σέ δοξολογία τοῦ Θεοῦ: «Βλέπει κανεῖς τήν ὑπαρξί τοῦ Δημιουργοῦ ἀπό δῶ πάνω», εἶπε.

Ἄν ὁ ἀστροναύτης, ἓνας ἄνθρωπος, ἀπό τὰ ὕψη τοῦ φυσικοῦ οὐρανοῦ μίλησε γιά τόν Θεό, πολύ περισσότεροι οἱ ἄγγελοι, μετέωροι μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς, ὕμνοῦν τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί ἐξαγγέλλουν στους ἀνθρώπους τὰ ἔργα καί τίς βουλές τοῦ Θεοῦ.

Ἄγγελοι καί Θεάνθρωπος

Ἀπό τό Θεάνθρωπο Χριστό οἱ ἄγγελοι δέν εἶναι ἀπλῶς ἀναλογικά κατώτεροι, ὅπως συμβαίνει μέ τοὺς ἁγίους. Εἶναι κατὰ φύσιν καί σέ ἀπόλυτο βαθμό κατώτεροι.

● Ὁ Χριστός, ὡς Θεός Λόγος, θέλησε νά γίνῃ αὐτό, πού δέν μποροῦν νά γίνουν οἱ ἄγγελοι. Ἐνας ἄγγελος μπορεῖ νά γίνῃ ἄνθρωπος; Ὁχι. Ἀγγελάνθρωπο δέν ἔχουμε. Θεάνθρωπο ἔχουμε. Δέν μᾶς ἔσωσε ἄγγελος. «Οὐκ ἄνθρωπος, οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς».

● Γενόμενος ἄνθρωπος ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεός Λόγος, φάνηκε σάν νά γίνεταί «βραχύ τι παρ' ἀγγέλου» (Ἑβρ. β' 9). Βλέπουμε τόν Χριστό... «ἡλαττωμένον»!

Σάν νά ἔχη «ἐλάττωμα», πού δέν τό ἔχουν οἱ ἄγγελοι.

Δέν πεθαίνουν οἱ ἄγγελοι.

Στό Σταυρό δέν σταυρώθηκε ἄγγελος. Σταυρώθηκε ὁ Θεάνθρωπος Κύριος. Καί σημειώνει ὁ Γαῦλος: «Ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διά τό πάθημα τοῦ θανάτου δόξης καί τιμῆς ἐστεφανωμένον» (Ἑβρ. β' 9).

Φυσικά δέν εἶναι κατώτερος γι' αὐτό τό λόγο ὁ Χριστός, ἐπειδή, δηλαδή, ἔκεινος πέθανε, ἐνῶ οἱ ἄγγελοι δέν πεθαίνουν. Ὁχι! Ὁ Χριστός πέθανε, ὅχι

διότι τοῦ ἄρμοζε ὁ θάνατος, ἀλλὰ διότι ἔπρεπε νά πεθάνῃ. Ἐπρεπε νά πάθῃ γιὰ τῆ δική μας σωτηρία.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀναφέρει, ὡς μιὰ ἐπί πλέον ἐξηγήσι τοῦ μυστηρίου τοῦ θανάτου τοῦ Σαυροῦ, τὸ παράδειγμα τοῦ γιατροῦ.

Ὁ καλὸς γιατρός, λέει, κατασκευάζοντας ἓνα καινούργιο καὶ ἀποτελεσματικώτατο φάρμακο, πρῶτος αὐτός τὸ δοκιμάζει. Ἔτσι πείθεται καὶ ὁ ἀσθενής καὶ τὸ λαμβάνει εὐχαρίστως.

Οἱ ἄνθρωποι, ἐξηγεῖ ὁ ἱερός Γατῆρ, ὅλοι φοβοῦνται τὸ θάνατο. Γιὰ νά μᾶς δείξῃ, λοιπόν, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅτι δέν πρέπει νά φοβοῦμασ τε πλέον τὸ θάνατο, γεύτηκε ὁ ἴδιος τὸ θάνατο.

Ἄλλωστε ὁ δικὸς Του θάνατος εἶναι τὸ φάρμακο γιὰ τῆ δική μας ἀθανασία.

«Καθὰ περ ἰατρός οὐκ ἔχων ἀνάγκην τῶν τῶ ἄρρώστω παρεσκευασμένων σιτίων ἀπογεύσασθαι, διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνον κηδεμονίαν πρότερον αὐτός ἀπογεύεται, ἵνα πείσῃ τὸν ἄρρωστον θαρσοῦντα κατατολμῆσαι τῆς βρώσεως, οὐτῶ καὶ ὁ Χριστός· ἐπειδὴ πάντες ἄνθρωποι τὸν θάνατον ἐδεδοίκεσαν, πείθων αὐτοὺς κατατολμᾶν τοῦ θανάτου, καὶ αὐτός ἀπεγεύσατο αὐτοῦ, οὐκ ἔχων ἀνάγκην» (Ε.Γ.Ε. 24, 298).

Ὁ χρυσοστομικὸς αὐτός λόγος ἀποτελεῖ ἐρμηνεῖα τοῦ λόγου τοῦ Γαύλου, ὅτι ὁ Χριστός ἐγίνε ἄνθρωπος, «ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντός γεύσῃται θανάτου» (Ἐβρ. β' 9).

● Οἱ ἄγγελοι εἶναι κατῶτεροι τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ.

Ἄρχές καὶ ἐξουσίες, ἀρχιστράτηγοι καὶ ἀργάγγελοι εἶναι πολλοί.

Ἀρχηγός ὅμως εἶναι ἓνας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. «Ἐπρεπε τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας διὰ παθημάτων τελειῶσαι» (Ἐβρ. β' 10).

● Ἄγγελος ἀνυπότακτος πλέον δέν ὑπάρχει. Τὸ ἀνυπότακτο τᾶγμα τῶν

ἀγγέλων ἐξέπεσε σέ δαιμονική τάξι. Ὅλοι οἱ ἄγγελοι βρίσκονται σέ μόνιμη κατάστασι ὑπακοῆς καὶ λειτουργοῦν μέ ὑπακοή τὸ μυστήριο τῆς δικῆς μας σωτηρίας.

Σάν νά φωνάζουν οἱ ἄγγελοι σ' ἐμᾶς, τοὺς ἀτίθαστους καὶ παραβάτες:

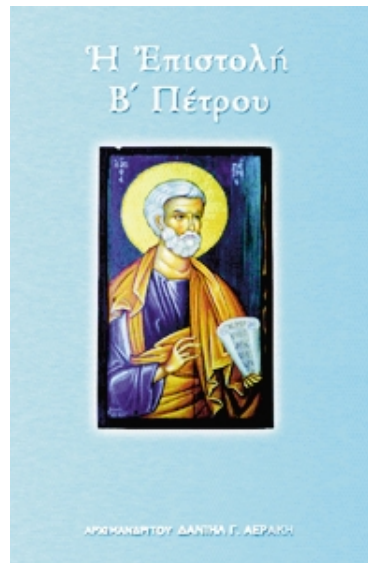
— Ἄνθρωποι! Μέχρι πότε θά συνεχίζετε τὴν παρακοή σας πρὸς τὸ Χριστό; Μέχρι πότε ὁ ἐγωισμὸς σας θά ὑψώνῃ τὸ νανῶδες ἀνάστημα τοῦ μπροστά στό Χριστό, πού εἶναι ὁ Μέγας καὶ Ὑψηλὸς Κύριος, ὁ αἰώνιος Θεός, ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου;

π. Δ. Α.

Νέο βιβλίο

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη

Ἐπιστολή Β' Πέτρου

Ἐρμηνεῖα πρὸς οἰκοδομὴν. Κατάλληλο βοήθημα γιὰ ἀγιογραφικούς κύκλους καὶ γιὰ κηρύγματα.

Μελέτη γιὰ ὅλους τοὺς χριστιανούς.

Σελ. 224. Τιμὴ 8 €.

Τηλ. 2103212713 - 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Πρός την άγια Αναφορά

Ο Κύριος παίρνει τούς τρεις μαθητές, τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη καί τούς «ἀναφέρει εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ' ἰδίαν» (Ματθ. ιζ' 1). Ἡ «**ἀναφορά**» εἶναι τό **ἀνέβασμα**. Δέν τούς ἀνεβάξει ἀπλῶς στήν κορυφή ἑνός βουνοῦ, ἀλλά τούς ἀνεβάξει στήν κορυφή ὑπερκοσμίου **θεάματος**. «Ἀναφορά», ἀνέβασμα, εἶναι κάθε ὑψηλή «θεωρία», ὅταν ἀξιῶνεται ἄνθρωπος «*αὐτοψεί*» νά βλέπη τό πρόσωπο τῆς «**ἀγίας ἀναφορᾶς**».

● Ἡ λέξις «ἀναφορά» ἔχει λάβει ἱερώτατη σημασία στή θέα τῆς λειτουργικῆς πραγματικότητος. Ὄταν μάλιστα ἔχει ἀμεση σχέση ἡ **ἀναφορά** μέ τήν **προσφορά**. Πρῶτος ὁ Μεγάλος Ἀρχιερέας, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, «ἀναφέρεται», ἀνεβαίνει τήν κλίμακα τῆς ἀπειρης θυσιαστικῆς Του ἀγάπης, τό Σταυρό, καί προσφέρει τόν ἑαυτό Του «*ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας*». Καί τότε ἡ ἀναφορά τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀνάβασίς Του, καί ἡ προσφορά Του στό Σταυρό γίνεται καί «**ἀναφορά**» στόν οὐράνιο Πατέρα. Ἀναφέρει, ἀνεβάξει ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἀφοῦ γιά ὅλους προσφέρεται. Λέει ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολή: «Τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, ὄσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κειχωρισμένος ἀπό τῶν ἁμαρτωλῶν καί ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπέρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γάρ ἐποίησεν ἀπάπαξ ἑαυτόν ἀνενεγκας» (Ἑβρ. ζ' 27)

● Στή **θεία Λειτουργία** τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας «**ἀγία Ἀναφορά**» ὀνομάζεται ὄλο ἐκεῖνο τό τμήμα εὐχῶν, ἐκφωνήσεων καί συντόμων ὕμνων, ἀπό τή μετὰ τό Σύμβολο τῆς πίστεως στιγμή μέχρι τόν καθαγιασμό τῶν τιμίων Δώρων, ὅπου κορυφώνεται ἡ ἀναφορά, ἡ ἀνάβασις λειτουργικῶν πράξεων, θεϊκῶν θαυμάτων, προσευχητικῆς προσφορᾶς καί δοξολογίας.

● Εἰδικά ὡς «*εὐχή τῆς ἀναφορᾶς*» λέγεται ἡ εὐχή μετὰ τό «*Ἄξιον καί δίκαιον*». Ὁ διάκονος προετοιμάζει μέ τήν προτροπή του τόν λαό: «*Στῶμεν καλῶς! Στῶμεν μετὰ φόβου! Πρόσχωμεν τήν ἁγίαν ἀναφοράν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν*». Οἱ πάντες καί τά πάντα ἀπό τή στιγμή αὐτή ἐντείνουν τήν προσοχή καί τήν προσευχή καί βοηθοῦν στό ἀνέβασμα «εἰς ὄρος ὑψηλόν», «*εἰς θεάν ἀρρήτων καί ἀθεάτων μυστηρίων*». Ὅποιαδήποτε ἀνθρώπινη ἐπίδειξις ἡ ἀπροσεξία ἐξοβελίζεται. Κανείς δέν ἔχει δικαίωμα νά κλέψη τό πρόσωπον τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς, τόν Ἰησοῦ Χριστό τῶν ἀπειρῶν εὐεργεσιῶν.

● Δυστυχῶς εἴτε ἀπό ἄγνοια τῆς ἱερότητος τῶν στιγμῶν, εἴτε ἀπό **ἀσεβεῖς συνήθειες**, ὁ λαός, ἀλλά καί ὁ κληρὸς ἐνίοτε, δέν βιώνουν τό ὑψηλό θέαμα. Ὁ λειτουργιολόγος τοῦ 20οῦ αἰῶνος **ἀρχμ. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος**, πού τιμᾶμε ἐφέτος τά πενήντα χρόνια ἀπό τήν ὄσιακή του κοίμησι, καυτηριάζει ἐκτροπές ἀπό τόν ἅγιο τρόπο τῆς «ἀναφορᾶς», ἀλλά καί ἐπισημαίνει λειτουργικῆς ἀλήθειες γιά τήν «εὐχή τῆς ἀναφορᾶς». Ἀπό τό βιβλίον του «*Ἐρμηνευτικὴ ἐπιστολία ἐπὶ τῆς θ. Λειτουργίας*» ἀντιγράφουμε (κάπως μεταγλωττισμένα):

● Ὁρισμένοι ψάλτες θεωροῦν καί τίς ἅγιες αὐτές στιγμές... δικές τους,

ἀφορμή πρὸς μουσική ἐπίδειξι καὶ φωνή. «Θλιβερὴ ἢ ἀντίληψις πολλῶν ἱεροψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ λειτουργῶν. Φρονοῦν, “ἀτόπως λογιζόμενοι”, ὅτι ἀνά πᾶσα στιγμή πρέπει νὰ δεσπόζουν στό ναό “ἄσματα φθεγγόμενοι”! Χαρακτηρίζουμε θλιβερὴ τὴν ἀντίληψί τους, διότι προδίδει τὴ βαθύτερη ἔλλειψι λειτουργικῆς ἀγωγῆς. Ἄγνοεῖται παντελῶς ἡ ἀναγκαιότητα σέ ὠρισμένα σημεῖα τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ παράγοντος **τῆς σιγῆς**. Ὀλίγες στιγμὲς σιγῆς π.χ. πρὸ τῆς ἐνάρεξως τῆς θ. Λειτουργίας, καὶ συγκεκριμένως πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως “Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...”, προετοιμάζουν τίς ψυχές, κρούουν τὰ πλήκτρα, διὰ νὰ ἀνοίξουν οἱ πόρτες τῶν καρδιῶν. Τό ἴδιο μικρὴ σιγὴ πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τῆς ἱερωτάτης εὐχῆς τῆς ἁγίας Ἐναφορᾶς. Οὐδεμία προσθήκη ἀπὸ τοὺς ψάλτες ἐπιτρέπεται, μὴ ἔχουσα μάλιστα σχέσι μὲ τό κείμενο...».

● Ἡ εὐχὴ τῆς Ἐναφορᾶς, πού ἀρχίζει μὲ τό «Ἄξιον καὶ δίκαιον Σέ ὑμνεῖν...» ὀφείλεται ἀπολύτως ἀπαραίτητα νὰ λέγεται στὴν **ῶρα** τῆς. Παρατηρεῖται τό φαινόμενο, ὠρισμένοι λειτουργοὶ νὰ διαβάζουν τὴν εὐχὴ τὴν ῶρα πού ἀπαγγέλλεται τό Σύμβολο τῆς Πίστεως, λές καὶ τό «**Πιστεύω**» εἶναι μόνο τοῦ λαοῦ καὶ δέν εἶναι καὶ δικό τους. Ἔτσι ἐξηγεῖται, πὼς εὐθύς ἀμέσως μετὰ τό “Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ”, ... πηδᾶνε στὴν ἐκφώνησι: «**Τόν ἐπινίκιον...**», κάτι πού καὶ ἀσεβές εἶναι καί... ξεκάρφωτο!

Λέει ὁ π. Γερβάσιος: «Τολμηρῶς ὄχι ὀλίγοι θεολόγοι λειτουργοὶ μεταφέρουν ἢ **προαναγινώσκουν** τὴν εὐχὴ τῆς ἁγίας Ἐναφορᾶς, ὅταν ἀπαγγέλλεται τό Σύμβολο τῆς Πίστεως. Ὠνόμασα τὴν πράξι αὐτὴ ἀπλῶς τολμηρῆ, γιὰ νὰ μὴ τὴν χαρακτηρίσω διαφορετικά. Ἡ εὐχὴ εἶναι ἄμεσο ἐπακολούθημα τῆς τοῦ λαοῦ ἀποκρίσεως “Ἄξιον καὶ δίκαιον”. Τὴν διακρίνει αὐστηρὰ ἐνότητα καὶ συνοχή. Καὶ ἀποτελεῖ τό ἀποκορύφωμα τῆς διαδοχικῆς σειρᾶς τοῦ ἀνελισσομένου διαλόγου τῆς προσευχομένης κοινότητος. Εἶναι ἀδύνατον νὰ κατατέμνεται καὶ νὰ διαμοιράζεται. Στίς ἱερώτατες στιγμὲς προσφέρουμε στὸν Θεό, “ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ”, χωρὶς χάσματα καὶ λογικά ἄλματα, τὴν “λογικὴν λατρειαν ἡμῶν”.

● Ἡ μοναδικὴ σέ ὕψος καὶ βάθος οὐράνιο **εὐχὴ τῆς Ἐναφορᾶς**, εἶναι προσευχὴ τῆς **καθόλου Ἐκκλησίας**. Σέ ὅλους ὁ Θεὸς χαρίζει τίς φανερές καὶ ἀφανείς εὐεργεσίες Του, καὶ ἀπὸ τὰ στόματα ὅλων ἀναπέμπεται ὁ αἶνος, ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ δοξολογία. Γιατί, λοιπόν, ὠρισμένοι ἀποκόπτουν τό λαό ἀπὸ τὴν περιφημὴ εὐχὴ, πού πρέπει νὰ λέγεται «**ἐκφώνως**», ὅπως καὶ οἱ λοιπὲς λειτουργικὲς εὐχές; Ἄς ἀκούσουμε καὶ πάλι τὸν ἅγιο λειτουργιολόγο π. Γερβάσιο Παρασκευόπουλο:

«**Κατὰ τὸν καθηγητὴ Π. Τρεμπέλα ἡ εὐχὴ ἀνεγινώσκετο “γεγονυῖα τῆ φωνῆ”**. Ὑπάρχουν μαρτυρίες, πού τό βεβαιώνουν. Ἐπὶ πλέον ἡ σπουδαιότητα τῆς εὐχῆς τῆς ἁγίας Ἐναφορᾶς καὶ ἡ κρισιμότητα τῆς λειτουργικῆς στιγμῆς ἐπιβάλλει τὴν εὐχὴ “γεγονυῖα τῆ φωνῆ”, γιὰ νὰ συμπροσεύχωνται ὅλοι οἱ πιστοὶ (Β΄ Κορ. α΄ 11) μετὰ τοῦ λειτουργοῦ. Ὁ κατανυκτικὸς τρόπος τῆς τελείσεως τῆς θείας Λειτουργίας ἀναζωπυροῖ τὴ λειτουργικὴ εὐσέβεια, ὅταν ἀπαγγέλλωνται “γεγονυῖα τῆ φωνῆ” ὅλες οἱ εὐχές. Τό λεγόμενο “μυστικῶς”, ὡς πρὸς τίς εὐχές, εἶναι κατάλοιπο τῆς ἐπὶ τῆς Τουρκοκρατίας ἀναγκαστικῆς μυστικότητος».

● Ἄλλ’ ἡ ἀναφορὰ μας στὴν εὐχὴ τῆς «ἁγίας Ἐναφορᾶς» θά συνεχισθῆ.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ἡ ἐλευθερία τῆς ὑπακοῆς

Β' Κορ. 1' 5-6

Ἐκούσια αἰχμαλωσία (στ. 5)

Αυτό σημαίνει ὑπακοή στον Θεό: Νά γίνῃ ὑποστολή τῆς σημαίας τοῦ ἐγωισμοῦ καί ἔπαρσις τῆς σημαίας τῆς ταπεινώσεως. Κάποτε ὑψώσαμε «μπαίρακι». Εἶπε ὁ Θεός τό θέλημά Του ἀπλᾶ στον ἄνθρωπο. Καί ἐκεῖνος, συρμένος ἀπό τόν ἐωσφόρο, δέχτηκε νά ὑψώσῃ τή δική του ἄποψι. Ἐκτοτε οἱ ἐπάρσεις, οἱ ἀνθρώπινοι ἐγωισμοί, ὀδηγοῦν σέ φρικτές πτώσεις τό ἀνθρώπινο γένος.

● Παρά ταῦτα, καί ὅταν ἀκόμα ὑψώθηκε ὁ Σταυρός τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ταπεινώσεως καί τῆς ἀγάπης, ἐξακολούθησαν καί ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν σέ ἔπαρσι καί ἔξαρσι ὁ ἐγωισμός καί τά ἀνθρώπινα πάθη.

Ἡ μάχη τῶν ἀποστόλων ἀπέβλεπε καί σ' αὐτό: Νά γκρεμίσουν, μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ κάθε θρασυ ἐγωισμό, πού τά ἔβαζε ἀκόμα καί μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Λέει στή συνέχεια τοῦ δεκάτου κεφαλαίου τῆς Β' πρὸς Κορινθίους ὁ Παῦλος: «Καί πᾶν ὕψωμα ἐπαρόμενον κατά τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καί αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τήν ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ» (στ. 5). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Ἐνατρέπουμε κάθε ὑψηλοφροσύνη, πού μέ ἔπαρσι ὑψώνεται σάν πύργος καί ἐμποδίζει τούς ἀνθρώπους νά γνωρίσουν τόν ἀληθινὸ Θεό. Καί αἰχμαλωτίζουμε κάθε ἀνθρώπινη ἐπιπόνησι, γιά νά ὑπακοῦν στον Χριστό».

● Ὑψωμα, πού ἐπαίρεται, εἶναι ὁ ἐγωιστής, ὁ δυνάστης, ὁ τυράννος, ὁ δικτάτορας, ἀλλά καί ὁ πλούσιος, καί ὁ αἰρετικός, καί ὁ «ἐξυπνάκιος».

Ἐάν πέσῃ τό ὄχυρό τοῦ ἐγωισμοῦ, τότε ἔχουμε τή βάση γιά νά ὑψωθῇ ὁ Σταυρός τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης, τῆς ὑπακοῆς. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὁχυρώματα λέγει τὸν τύφον τὸν ἐλληνικόν, καί τῶν σοφισμάτων καί

τῶν συλλογισμῶν τὴν ἰσχύν... Ἐπέμεινε τῇ τροπῇ, ἵνα πλείονα ποιῆσῃ τὴν ἔμφασιν. Κἂν γάρ ὄχυρώματα ἦ, φησί, κἂν πυργώματα, κἂν ὄ, πούν, εἴκει καί παραχωρεῖ τοῖς ὄπλοις τούτοις» (Ε.Π.Ε. 19,542). Μετάφρασις: Μιλώντας γιά ὄχυρώματα ὁ Παῦλος, ἐννοεῖ τὴν εἰδωλολατρικὴ ψευτοὑπερηφάνεια καί τὴ δύναμι τῶν σοφισμάτων καί τῶν συλλογισμῶν... Ἐπέμεινε στή λεκτικὴ ἀντίθεσι, γιά νά κἀνῃ μεγαλύτερη τὴν ἔμφασι. Κι ἂν εἶναι, λέει, ὄχυρώματα, κι ἂν εἶναι πύργοι, ἢ ὄ, τιδήποτε ἄλλο, ὑποχωροῦν καί ἐγκαταλείπουν τὴ θέσι τους στὰ ὄπλα αὐτά.

● Κάποτε πέφτει ἡ μία τυραννία καί γίνονται αἰχμάλωτοι κάποιες ἄλλης. Ἐν προκειμένῳ, τό εὐαγγέλιο μᾶς ἀπελευθερώνει ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τοῦ κακοῦ, ἀπὸ τό σκλαβοπάζαρο τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου, ὄχι ὅμως γιά ν' ἀφήσῃ τὴν ἐλευθερία μᾶς ἀσύδοτη νά ὑποταχθῇ σέ ἄλλα ἀφεντικά. Ἀπελευθερώνει, γιά νά... αἰχμαλωτίσῃ! «Καί αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ» (στ. 5).

Ἡ ἅγια αἰχμαλωσία εἶναι ἡ σαγήνη τοῦ Χριστοῦ. Ὁ μαγεμένος καί μαγνητισμένος εἶναι αἰχμάλωτος. Ναι, ἀλλ' αἰχμάλωτος στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ, δηλαδή, ἐλευθερος.

Ὅποιος σαγηνεύεται ἀπὸ τὸν Χριστό, γίνεται ὁ ὄλος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δηλαδή, ἐλευθερα, ὄλες τίς δυνάμεις του τίς προσφέρει στήν ὑπακοή τοῦ Χριστοῦ.

● Ὅλα γιά τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

● Ὅλα γιά τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτό σημαίνει ἀπεξάρτησις καί ἐλευθερία γιά τό χριστιανό. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τό τῆς αἰχμαλωσίας ὄνομα δύο δηλοῖ, καί τό ἐκπεσεῖν ἐλευθερίας, καί τό κατά κράτος ἄλωνα, ὥστε μὴ ἀναστῆναι πάλιν. Κατά τοῦτο οὖν τό δεύτερον αὐτὴ ἐξελάβετο... Ἐπί δουλείας εἰς ἐλευθερίαν, ἀπὸ θανάτου πρὸς ζωὴν, ἐξ ἀπωλείας πρὸς σωτηρίαν. Οὐ γάρ ἀπλῶς

βαλεῖν ἤλωμεν, ἀλλὰ μεταστῆσαι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοὺς ἐναντιουμένους» (Ε.Π.Ε. 19, 542-544). Μετάφρασις: Ἡ λέξις «αἰχμαλωσία» ἔχει δύο σημασίες, καὶ τὸ νὰ στερηθῆς τὴν ἐλευθερία, καὶ τὸ νὰ σέ κυριεύσουν ὀλοκληρωτικά, ὥστε νὰ μὴ ξανασπκώσης κεφάλι. Μὲ τὴ δεύτερη σημασία χρησιμοποιεῖ ὁ Παῦλος τὴ λέξι... Ὁδηγηθήκαμε ἀπὸ τὴ δουλεία στὴν ἐλευθερία. Ἐκ τὸ θάνατο στὴ ζωὴ. Ἐκ τὴν καταστροφή στὴ σωτηρία.

Ἐπακοὴ καὶ παρακοὴ (στ. 6)

Ἡ ἐπακοὴ καταργεῖ τὴν παρακοὴ καὶ τὶς τραγικὲς τῆς συνέπειες. Κάποτε μᾶς ἐκδικήθηκε ἡ παρακοὴ, πού κάναμε στὰ ἀγαπητικὰ λόγια τοῦ Δημιουργοῦ. Μᾶς ἐπλάσε κοινωνοὺς τῆς ἀνεκλάλητης χαρᾶς τοῦ παραδείσου. Μᾶς χάρισε τὸ μέσο, μὴ διατηρήσουμε αἰώνια τὴ μετοχὴ στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ γίνουμε συνειδητές εἰκόνας Του καὶ νὰ φάσουμε στὴ θέωσι. Τὸ μέσο αὐτὸ ἦταν ἡ ἐπακοὴ, ἡ εὐκόλη ἐπακοὴ τοῦ παραδείσου. Ἐπιλέξαμε τὴν παρακοὴ. Καὶ αὐτὴ μᾶς ἐκδικήθηκε, ὅπως πάντοτε τὸ κακὸ ἐκδικεῖται τὸν ἐργάτη του.

- Ἐρχεται ἡ ἐπακοὴ τοῦ Χριστοῦ στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ, γιὰ νὰ χτυπήσει κατακέφαλα τὸν ἄρχοντα τῆς παρακοῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκδικηθῆ τὶς συνέπειες τῆς ἀνθρώπινης παρακοῆς.

Μιλώντας, λοιπόν, γιὰ ἀπεξάρτησι ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τοῦ Διαβόλου καὶ ἐλεύθερη ὑποταγὴ στό στρατὸ τοῦ Ἰησοῦ, παρουσιάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὴν ἐπακοὴν σάν τὸ μόνο μέσο, γιὰ νὰ παταχθῆ κάθε εἶδος παρακοῆ: «Καὶ ἐν ἐτοιμίῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῆ ὑμῶν ἡ ἐπακοή» (στ. 6). Ἐπίδοσις στὴν ἀπλοελληνικὴ: «Καὶ εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ τιμωρήσουμε κάθε παρακοή, ὅταν ἡ δική σας ἐπακοὴ γίνῃ πλήρης».

- Οἱ χριστιανοὶ μὲ τὴν ἐπακοὴ τους στὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ δίνουν τὴ δυνατότητα στὴν ἐκκλησία ν' ἀντιμετώπισθ τὰ κρούσματα τῆς παρακοῆς, ὅπως εἶχαν ἐμφανισθ καὶ τότε.

Σάν νὰ λὲθ ὁ Παῦλος:

—*Ἄν σεῖς ὀλοκληρώσετε τὴν ἐπακοὴ σας στὴν ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου καὶ στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τότε εὐκόλη θ' ἀπομονωθοῦν οἱ ψευδάδελφοί, οἱ ἐπαίρομενοί, οἱ ἐγωιστές, αὐτοί, πού πάνω ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο βάζουν τὴ δική τους γνώμη, τὰ «ἀνθρώπινα ἐντάλματα».*

Ἐξηγεῖ δὲ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: Ἐπειδὴ ἔβλεπε τοὺς πιστοὺς ν' ἀναμειγνύονται μὲ τοὺς

ἄλλους, θέλει νὰ δώσῃ τὸ χτύπημα. Συγκρατιέται ὁμως καὶ καλιναγωγεῖ τὴν ἀγανάκτησι, ὥσπου νὰ ξεχωρίσουν αὐτοὶ καὶ νὰ τιμωρήσῃ μόνο ἐκείνους. Ἡ, καλύτερα, οὔτε ἐκείνους. Γι' αὐτὸ τοὺς ἀπειλεῖ καὶ λέει, ὅτι θέλει νὰ βοηθήσῃ ἐκείνους μόνο, ὥστε νὰ διορθωθοῦν κι ἐκεῖνοι ἀπὸ φόβο καὶ ν' ἀλλάξουν στάσι καὶ νὰ μὴ ξεσπάσῃ σέ κανένα ἡ ὀργή. Ἐνεργοῦσε πάντοτε (ὁ Παῦλος) σάν ἄριστος γιατρός, σάν κοινός πατέρας, σάν προστάτης καὶ κηδεμόνας (Ε.Π.Ε. 19,544)..

- Ἡ πῖο ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισις τῶν αἵρετικῶν εἶναι ἡ ἐπακοὴ τῶν ὀρθοδόξων στὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως, στὴν πνευματικὴ λατρεία, στὴ ζωντανὴ ἀγάπη.

- Ἡ ἐλπίδα γιὰ νὰ μὴ παραπονοῦνται οἱ γονεῖς γιὰ τὴν παρακοὴ τῶν παιδιῶν τους, εἶναι ἡ δική τους ἐπακοὴ στό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

- Τὰ παράπονα γιὰ τὴν ἐκτροπὴ τῆς κοινωvίας θὰ ἐκλείψουν, ὅταν οἱ χριστιανοὶ γίνουν «τέκνα ἐπακοῆς».

- Ἡ ἐπακοὴ τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ σωτηρία ὅλου τοῦ κόσμου.

- Ὅπωςδήποτε εἶναι σταυρός.

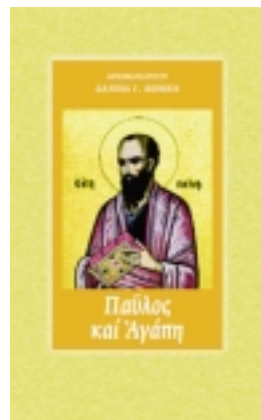
- Ἄλλ' αὐτὴ εἶναι ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου.

Δ.Γ.Α.

Νέο βιβλίο

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκη

Παῦλος καὶ ἀγάπη

Ἄναφέρεται στό ὕμνο τῆς ἀγάπης (γ' Ἀ' Κορινθίους) καὶ στόν ὕμνο τῆς ἐλεημοσύνης (η' καὶ θ' Β' Κορινθίους).

Σελ.144. Τιμὴ 4€. τηλ. 2103212713.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

***Ακου, σῶμα!**

Ο χριστιανός σέβεται τό σῶμα του, πού εἶναι καί δῶρο καί θαῦμα τοῦ Θεοῦ. Δέν δίνει ὁμως προτεραιότητα στό σῶμα. Δέν προσκολλᾶται στό σῶμα. Παρέρχεται τό σῶμα. Ἀγωνίζεται «ἐπιμελεῖσθαι ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου».

• Δέν προσκολλᾶται στό φέρετρο, πού θά ξαπλωθῆ γιά λίγες ὥρες τό νεκρό σῶμα. Δέν τόν ἐνδιαφέρει οὔτε ἀπό τί ὑλικό θά εἶναι τό φέρετρο, οὔτε πού θά ταφῆ τό φέρετρο. Καί τά δύο δείχνουν κοφότητα.

Τόν ἐνδιαφέρει ὁμως τό σῶμα. Ὅπως τό φέρετρο φιλοξενεῖ τό νεκρό σῶμα, ἔτσι τό σῶμα, ὅσο εἶναι ζωντανό, φιλοξενεῖ τήν ἀθάνατη ψυχή.

• Τί κάνει τό σῶμα; Ἄλλοτε ἡ ψυχή τό σπρώχνει στήν ἁμαρτία, καί ἄλλοτε τό σῶμα σπρώχνει τήν ψυχή στήν ἁμαρτία. Καί μ' αὐτή τήν ἐννοια περιμένει τό σῶμα νά ἔχη τήν ἴδια τύχη πού θά ἔχη καί ἡ ψυχή.

• Ὅσο ἔχουμε καιρό, ὅσο ἀναπνέουμε, ὅσο ἡ καρδιά χτυπᾶ, εὐκαιρία νά μιλάμε καί στόν ἐναντό μας καί στούς ἄλλους. Νά μιλήσουμε καί στό σῶμα μας, πού τόσο ἀπαιτητικό εἶναι καί νά τοῦ ποῦμε:

—***Ακου, σῶμα! Δέν θά εἶσαι πάντοτε νεανικό καί ὁμορφο. Ἐτοιμάζου γιά τή νέα σου ἐνδυμασία. «Δεῖ γάρ τό φθαρτόν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καί τό θνητόν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν» (Α΄ Κορ. ιε' 54).**

—***Ακου, σῶμα! Μή ταλαιπωρῆς ἄλλο τήν ψυχή. Τήν σπρώχνεις ὄλο στό κακό. Ἀλλά καί κάτι ἀκόμα: Τήν κρατᾶς κλειδωμένη στό χῶρο καί στό χρόνο!**

—***Ακου, σῶμα, καί πάρτο στό σοβα-**

ρά, ὅσο κι ἂν μέ ἀπεγνωσμένες προσπάθειες θέλεις νά κρατήσης τή φρεσκάδα σου! Σκηνώμα εἶσαι. Κατοικητήριο, μέ νοικοκύρη ἄλλον, τήν ψυχή. Κλουβί εἶσαι, μέ οὐράνιο πτηνό τό πνεῦμα.

—***Ακου, σῶμα! «Ἐγγύς ἐστι τό θέρος» (Ματθ. κδ' 32).**

—***Ακου, σῶμα! Σέ λίγο, ὁ ἐχθρός «ἐπί θύραις» (Ματθ. κδ' 33). Καί ἡ σάν σῖτος ἐκλεκτός θά συναχθῆς καί σύ μαζί μέ τήν εὐλογημένη σου ψυχή στήν «ἀποθήκη», στή σύναξι τοῦ οὐρανοῦ, ἡ σάν ἄχυρο θά βρεθῆς στή φωτιά τῆς κολάσεως (Ματθ. γ' 12).**

—***Ακου, σῶμα! Σοῦ μιλάει καί Ἀυτός, πού προσέλαβε σῶμα, γιά νά δώση καί σέ σένα τήν ἀφθαρσία καί τήν ἀθανασία. Καθαρίσου ἀπό τό μολυσμό στό λουτρό τῆς παλιγγενεσίας καί δώσε τά πρωτεῖα στήν ψυχή. Μαζί θά καταλήξετε στήν ἀγκαλιά τῆς αἰώνιας βασιλείας.**

Καί ἡ ἀγρυπνία πρὸς ἐπίδειξι;

Θρησκευτική ἱστοσελίδα δημοσιεύει σχόλιο γιά πομπώδεις ἐκδηλώσεις, πού γίνονται καί στό ***Ἅγιον Ὄρος**. Καί βέβαια τά ὅσα λέει δέν ἀφοροῦν μόνο στή Μονή τοῦ **Βατοπεδίου**. Ἐλάχιστες εἶναι οἱ Ἁγιορειτικές Μονές, πού δέν ἐπιτρέπουν φωτογραφήσεις καί βιντεοσκοπήσεις, πού στή συνέχεια λανσάρονται στό διαδίκτυο, ὄχι βέβαια πρὸς οἰκοδομῆ τοῦ λαοῦ, ἀλλά πρὸς «εὐσεβῆ» ἐπίδειξι!

Παραθέτουμε διαδικτυακό σχόλιο:

«Ὅχι μόνο δέν λαμβάνουν ὑπόψη οἱ Βατοπεδινοὶ τή γενική δυσφορία γιά τήν ἐκκοσμικευση τῆς Μονῆς καί τή συνεχῆ προβολή της ἀπό τά ΜΜΕ, ἀλλά καί ἀποθρασύνονται μέ τήν ἡμέρα.

Ὅχι ἀπλά διαφημιζοῦν -μέ τόν πῖο ἀντιευαγγελικό τρόπο- τίς προσευχές καί τή

φιλαθρωπία πού κάνουν, αλλά και στέλνουν ρεπορτάζ με βίντεο και δεκάδες φωτογραφίες για να δημοσιοποιήσουν τήν άγρυπνία πού κάνουν!!!

“*Ἡ ἀγρυπνία τῆς Ἁγ. Ζώνης βρίσκεται σέ ἐξέλιξη*”, λέγει μιὰ ἀνάρτηση σέ ιστοσελίδα, πού συνοδεύεται μέ δεκάδες φωτογραφίες και βίντεο τῆς ἀγρυπνίας (κάτι πού σημαίνει, ὅτι μερικοί τήν ὥρα τῆς προσευχῆς ἀσχολοῦνται μέ τή σπουδή νά στείλουν φωτογραφικό ὑλικό στό διαδίκτυο, μή τυχόν και μέσα στή νύχτα χάσουν φίλοι τους στόν κόσμο τό... θέαμα!).

Γιά ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Ἀκόμη και τίς ἀγρυπνίες τίς μετέτρεψαν σέ σόου;

Οἱ ἄλλες Μονές στό Ἅγιον Ὅρος δέν κάνουν ἀγρυπνίες;

Ποῦ ἐκ τοῦ αἰῶνος ἠκούσθη ποτέ νά διαφημίζει -και μάλιστα ἀγιορειτικό μο-
ναστήρι- τήν προσευχή πού κάνει;

Παναγιώτατε! Πότε ἐπί τέλους θά ἀναλάβετε τίς εὐθύνες σας;

Σπουδή νά προσκαλέσετε τόν αἵρεσι-
άρχη του Βατικανού, μέ κάθε εὐκαιρία, δειχνετε ὑπέρμετρη.

Σπουδή νά ἀφήσετε σχεδόν ἀκήδευτο τό Νικόλαο Σωτηρόπουλο, ἐπίμονη.

Γιατί ὀλιγωρεῖτε νά πράξετε τό πιό στοιχειώδες καθῆκον σας πρὸς τό Ἅγ. Ὅρος, τό διαμάντι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ὁρόνου;».

• Ὅλα γίνονται, ἀκόμη και στόν ἱερό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, ἀκόμη και σχετικά μέ τίς ἅγιες ἀρετές και ἐνασχολήσεις, ὄχι ὅπως ἐπιτάσσει ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, «τοῦ βλέποντος ἐν τῷ κρυπτῷ» (Ματθ. στ' 4), ἀλλ' ὅπως ἐπιτάσσει ὁ ἑσφορικός νόμος τῆς **κενοδοξίας**. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος:

«*Διατάσσει ἡ κενοδοξία: Κἂν ἀγαθόν τι ποιῆς, μή πρὸς ἀρέσκειαν Θεοῦ, ἀλλά πρὸς ἐπίδειξιν τῶν πολλῶν, ἵνα ἀπολέσῃς τὸν ἐπί τούτοις σέφανον. Κἂν ἐλεῆς, κἂν νηστεύῃς, τὸν μέν πόνον ὑπόστηθι, τὸ δέ κέρδος ἀπολέσαι σπούδασον!*» (Ε. Π.Ε. 17,340). Μετά φρασις: Ἡ σκληρὴ κενοδοξία διατάσσει: Καί ἂν κάνης κάποιο καλό, νά τό κάνης ὄχι γιά νά ἀρέσῃς στόν Θεό, ἀλλά γιά νά ἐπιδειχτῆς στους ἀνθρώπους, και ἔτσι νά χάσης τό

βραβεῖο. Καί ὅταν ἐλεῆς, και ὅταν νηστεύῃς, νά φροντίξῃς νά ἔχῃς κόπο γι' αὐτά, ἀλλά νά χάνῃς τό κέρδος!

• Φαντάζεστε τό φαρισαῖο, **διαδικτυακό**; Κανένας φωτογραφικός φακός δέν θά ἔστρεφε τὰ «φλάς» του πρὸς τόν κρυμμένο τελώνη. Ὅλοι θά ἔδειχναν και θά ἐπαινοῦσαν τό φαρισαῖο, ὅταν μοίραζε τσάντες μέ τρόφιμα στους φτωχοῦς (ἄφοῦ ἀποδεκατοῦσε ὅσα εἶχε!). Ὅλοι θά τόν ἔδειχναν στίς διάφορες στάσεις τῶν χειρῶν του και τῶν ματιῶν του, κατά τήν παρουσία του στό ναό («*ἴδετε πλῆθος φωτογραφίες ἀπό τοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ Σταυροῦ, πού ψέλνει ὁ Μητροπολίτης!*»).

• Πάντοτε ἡ **κενοδοξία**, ὡς κλέπτρα τῶν ἀρετῶν, κατά Χρυσόστομο, ἔστειλε στό διάβολο τίς καλύτερες πράξεις. Μά τώρα ἡ κενοδοξία ἐξυπηρετεῖται στή νιοστή δύναμι ἀπό τό... διαδίκτυο! Πολλές φορές δέ ἡ θρησκευτικὴ κενοδοξία γίνεται τό **μαῦρο πέπλο** πρὸς κάλυψη ἀταξιῶν και ἀτασθαλιῶν, κάποτε και ἀκολασιῶν!

Πατέρες και ἀδελφοί! *Στῶμεν καλῶς!* Μεγάλος πειρασμός ἡ **φωτογραφία** πρὸς ἐπίδειξι. Μεγαλύτερος τό **«βίντεο»** πρὸς ἐπίδειξι. Ἀπείρως μεγαλύτερος τό **«ιντερνέτ»** πρὸς ἐπίδειξι.

Πατέρες και ἀδελφοί! Ἄς διαλέξουμε: Τὰ **μάτια** τῶν ἀνθρώπων ἢ τὰ μάτια τοῦ Θεοῦ;

Παιδιά και διαδίκτυο

 ξίζει νά δοῦμε μερικές μαρτυρίες τῶν πλέον εἰδικῶν γιά τήν πρόσβασι τῶν παιδιῶν στό **διαδίκτυο**, και μάλιστα στήν πλέον προχωρημένη μορφή τῆς ἠλεκτρονικῆς τεχνολογίας.

• Ὁ Στίβ Τζόμπς, ἰδρυτῆς τῆς Apple (τῶν προχωρημένων ὑπολογιστῶν), εἶχε ἀποκληθῆ παγκοσμίως «ὁ εὐαγγελιστῆς τῆς ψηφιακῆς ἐποχῆς». Δέν εἶχε σχέσηι μέ τή χριστιανικὴ πίστι. Παρ' ὅλα αὐτά, γνωρίζοντας τοὺς ἠλεκτρονικούς κινδύνους, ἀπέτρεπε τὰ παιδιά του νά χρησιμοποιοῦν ipads. Καί γενικά προσπα-

θοῦσε νά περιορίζη τήν **πρόσβασι** τῶν παιδιῶν του στό διαδίκτυο.

● Ὁ ἀμερικανός δημοσιογράφος Νίκ Μπίλτον, σέ συνέντευξί του, σημείωσε τήν ἀποκάλυψι τοῦ «πατέρα» τῆς Apple. Αὐτός πού ἔπειθε ἑκατομμύρια ἄλλους ν' ἀγοράσουν τά κομπιά, ἀλλά πανάκριβα προϊόντα τῶν **μικροσυσκευῶν** τῆς πλέον προχωρημένης τεχνολογίας, αὐτός δέν ἤθελε τά δικά του παιδιά νά χρησιμοποιοῦν «γκάτζετ».

Τοῦ ἐπισήμανε ὁ δημοσιογράφος: «*Τά παιδιά σας ἀσφαλῶς θά λατρεύουν τό ἄδᾶι*». Καί ἐκεῖνος ἀπάντησε: «*Δέν τό ἔχουν χρησιμοποιοῦν τά παιδιά μου. Περιορίζουμε τήν πρόσβασι πού ἔχουν τά παιδιά μας στήν τεχνολογία*».

● Ὁ βιογράφος τοῦ Τζόμπς, Γουόλτερ Ἀϊζακσον, ἐπιβεβαίωσε:

«*Κάθε βράδυ ὁ Στίβ Τζόμπς ἀναδείκνυε τή σημασία νά τρώει ὀλη ἡ οἰκογένεια μαζί καί ἐνῶ γενμάτιζαν στό μεγάλο τραπέζι τῆς κουζίνας τους, συζητοῦσαν γιά βιβλία, ἱστορία καί πολλά ἄλλα θέματα. Ποτέ κανεῖς δέν ἀσχολοῦνταν μέ ἓνα ἄδᾶι ἢ μέ τόν ὑπολογιστή, καί τά παιδιά δέν εἶχαν ἐθιστεῖ καθόλου σέ αὐτές τίς συσκευές*».

● Δέν χρειάζεται κανεῖς νά εἶναι πιστός γιά νά συστήση στά παιδιά του νά μή παίζουν μέ τόν ἠλεκτρισμό καί μέ **γυμνά καλώδια**. Τή μαρτυρία τοῦ «πατέρα» τῶν πιό προχωρημένων ὑπολογιστῶν δέν τήν χρησιμοποιοῦμε ἐδῶ μέ τήν ιδιότητά του ὡς ἀθέου ἢ πιστοῦ, ἀλλά μέ τήν ιδιότητα τοῦ εἰδικοῦ, πού γνωρίζει τήν τρομακτική **ἐπιρροή** τῆς σύγχρονης τεχνολογίας.

● Καί τό θέμα δέν εἶναι ἡ **τεχνολογία**, πού ἡ καλή της χρῆσις συμβάλλει τά μέγιστα στήν ἐπικοινωνία καί στή διακυβέρνησι τοῦ κόσμου. Τό θέμα εἶναι, ἄν ἐπιτρέπεται, τά **μικρά παιδιά** νά ἔχουν πρόσβασι σέ κινητά (τελευταίου μάλιστα τύπου, πού ἔχουν ἴντερνετ καί ὅλα τά συνεπακόλουθα!) ἢ σέ ὑπολογιστές μέ προγράμματα ὀλέθρια γιά τήν ἡλικία τους (γιά ὅλες τίς ἡλικίες!).

● Ὅσο καί ἄν ἀπαιτοῦν τά παιδιά, δέν τοὺς ἀγοράζουμε ἠλεκτρονικά ἐργαλεῖα (ὄπλα), γιά **νά αὐτοκτονήσουν ψυχικά**. Εἶναι καιρός νά ἀναπτυχθῇ ἡ ἐιδική ἀγωγή: Ἀγωγή γιά τή χρῆσι τῶν ἠλεκτρονικῶν καί νά γυμνάζουμε τά παιδιά.

«*Γύμναζε σεαυτόν πρὸς εὐσέβειαν*» (Α' Τιμ. δ' 7), παραγγέλλει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Μόνο ἡ **εὐσέβεια** καί ὁ ἅγιος φόβος τοῦ Θεοῦ θά συγκρατοῦν τά παιδιά καί τοὺς νέους (φυσικά καί τοὺς μεγάλους!) στό νά μήν σύρῶνται στά **δίχτυα** τοῦ διαδικτύου.

Κίνδυνος!

Ἀντίστητε!

Αὐτό ὅμως, τό **ἀντίστητε**, δέν ἐπιβάλλεται. Ἐμπνέεται. Καί γίνεται μέ γυμνασμό τῶν αἰσθητηρίων (Ἐβρ. ε' 14).

Πότε θά ἀγιοποιηθοῦν οἱ μαῖες;

Φχετε ἀκούσει ποτέ τό ὄνομα **Φουά** καί τό ὄνομα **Σεπφώρα**; Εἶναι δύο μαῖες τῶν Ἑβραίων, πού ξεγεννοῦσαν τά παιδιά τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ κατά τήν αἰχμαλωσία τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Φαραώ, βασιλιάς τῆς Αἰγύπτου, πού ἤθελε νά ἀφανίσῃ δημογραφικά τοὺς Ἑβραίους, κάλεσε τίς δύο μαῖες (Ἐξὸδ. α' 15-22) καί τίς διέταξε:

Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτήσια συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10

€. Κύ-

πρου 20

€.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20

€. Ἀμε-

—“Όταν σās καλοῦν ἐτοιμόγεννες Ἐβραῖες, ἂν τό παιδί πού γεννιέται εἶναι **ἀγόρι**, θά τό πνίγετε. Ἐάν εἶναι κορίτσι, θά τό περιποιῆσθε...”

Ἦκουσαν οἱ δύο **πιστές μαῖες**, ἀλλά δέν ὑπάκουσαν στό βασιλικό νόμο. «Ἐφοβήθησαν τόν Θεόν καί οὐκ ἐποίησαν καθώς συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεύς Αἰγύπτου». Καί ζωογονοῦσαν καί τά ἄρρενα βρέφη.

Τίς ἀπειλήσε ὁ Φαραώ:

—Γιατί δέν πειθαρχήσατε; Γιατί δέν σκοτώνετε τά ἄρρενα παιδιά;...

Ὁ Θεός εὐλόγησε τίς δύο ὑπέροχες μαῖες. «Ἐὐ δέ ἐποίηε ὁ Θεός τās μαῖας, καί ἐπλήθυνεν ὁ λαός».

- Ὁ λαός ὁ δικός μας, ὁ ἑλληνικός, ὄχι μόνο δέν πληθύνεται, ἀλλά ὄλο καί **λιγοστεύει**. Σέ μερικές δεκαετίες οὔτε ἕνα ἑκατομμῦριο δέν θά εἶναι οἱ Ἕλληνες, οἱ κατοικοῦντες τόν ἄλλοτε εὐλογημένο αὐτό τόπο.

Ποῖός φταίει; Πολλοί φταῖνε. Φταίει ὁ σύγχρονος Φαραώ, τό ἑλληνικό κράτος, πού μέ νόμο δίνει τό δικαίωμα σέ μαιευτήρες καί μαῖες νά σκοτώνουν ὅσα παιδιά θέλουν, ἀγόρια καί κορίτσια, μέ τίς **ἐκτρώσεις**.

- Δέν ὑπάρχουν σύγχρονες μαῖες ν’ ἀντισταθοῦν, νά μή βουτήξουν τά χέρια τους στό αἷμα τοῦ βρεφοκτόνου ἐγκλήματος; Ὅλες οἱ μαῖες ἔχουν γίνει φονικά ὄργανα τῶν ἀμβλώσεων;

- Ὅχι ὄλες. Ὑπάρχουν καί **γιατροί γυναικολόγοι**, πού δέν κάνουν καί δέν συνιστοῦν ἐκτρώσεις. Ὑπάρχουν καί μαῖες σάν τή Φουά καί τή Σεπφώρα.

- Ἀξίζει νά γνωρίση κανεῖς μιὰ τέτοια μαῖα. Εἶναι 102 ἐτῶν. Ἀποτελεῖ ζωντανή ἱστορία ἀγῶνων καί θυσιῶν, γιά νά ζήσουν τά νεογνά. Ὄνομάζεται **Χαρίκλεια (Χαρά) Βογιατζάκη**, ἀπό τά Ἀνώγεια τῆς Κρήτης.

- Μέ σπουδές στό ἐξωτερικό, ἀπό τό 1932 μέχρι τό 1982 ἐργάστηκε στό μαιευτήριο «**Μαρίκα Ἡλιάδη**» (γνωστό καί ὡς «**Ἐλενα**»). Πρωτοπόρος στόν ἀγῶνα γιά τούς **πρώρους** τοκετούς. Ἡ πρώτη,

πού ὠργάνωσε εἰδικό τμήμα μέ τίς θερμοκητίδες, πού σιγά-σιγά ἐξελλίσσονταν καί ἐξελλίσσονται.

- Γενική Διευθύνουσα στό «Μαρίκα Ἡλιάδη», τό πρῶτο καί μεγαλύτερο μαιευτήριο τῆς Ἑλλάδος, τά ἔτη 1948-1982. Κατά τά ἴδια ἔτη διηγήθηκε καί τή Σχολή Μαιῶν τοῦ Νοσοκομείου. Πολλές ἑκατοντάδες μαῖες βγήκαν ἀπό τά χέρια τῆς, μαθήτριές τῆς. Ἄλλά καί κυριολεκτικά ἀπό τά χέρια τῆς καί μέ τά χέρια τῆς βγήκαν, γεννήθηκαν 13.000 παιδιά!

- Ἡ ἴδια παρέμεινε ἐκ πεποιθήσεως ἄγαμη, **ἀφιερωμένη**, ὅπως χαρακτηριστικά λέει, στό **καθῆκον**, γιά νά ζήσουν τά νεογνά, ἢ ἐλπίδα τοῦ τόπου μας.

- Ἦθελε δέ νά ἀφήσῃ τή σφραγίδα τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος καί στίς μητέρες καί στίς μαῖες. Γιά μέν τίς μητέρες ἔγραψε τό φυλλάδιο: «*Γιά σένα, πού ἔγινες μητέρα*». Γιά δέ τίς μαθήτριές τῆς μαῖες, ὡς διευθύνουσα τῆς Σχολῆς τους, σημειώνει γιά τήν ἀποστολή τους:

«*Ἡ ἀποστολή τῆς μαῖας εἶναι μεγάλη, ἱερή καί ἐκτιμήσιμη. Ἀρκεῖ νά ὑπενθυμίσουμε, ὅτι προτοῦ ὁ Δημιουργός ἐμπιστευθῆ νά ὀρθῶνται, τό βρέφος, στοὺς φυσικούς τοῦ νεοῦ προστάτας, τοὺς γονεῖς, τό ἐμπιστεύεται στή μαῖα. Αὐτή πρώτη ἔχει τή μεγάλη αὐτή τιμὴ νά τό ὑποδεχθῆ. Αὐτὴ θά δῆ τά πρῶτά του σκιρτήματα, τοὺς πρώτους παλμούς τῆς νέας καρδιάς. Αὐτὴ θά τοῦ παράσχη τίς πρώτες βοήθειες, τίς τόσο ἀπαραίτητες. Καί αὐτὴ πρώτη θά ἀναφωνήσῃ “Ἄρρεν” ἢ “Θῆλυ”.*

Μέ τά χέρια τῆς, σάν πρῶτο λίκνο, σάν ἱερὴ φάτινη, πρὶν παντός ἄλλου, αὐτὴ πρώτη ἐναγκαλιέται τὴ νέα ὑπαρξὴ καί ὑποδέχεται τὴ νέα ψυχὴ».

- Σήμερα εἶναι 102 ἐτῶν ἡ κ. Χαρά Βογιατζάκη. Μετά ἀπό λίγο θά ἔχη ξεπεράσει τό χρόνο καί θά ζῆ στήν **αἰωνιότητα**. Μυριάδες μανάδες καί παιδιά θά ὑποδεχθοῦν τήν κ. Χαρά, πού πρώτη ἐκείνη ὑποδέχτηκε στή ζωὴ χιλιάδες παιδιά. Θά ὑποδεχθοῦν τήν κ. Χαρά στή **«χαρά τοῦ Κυρίου»**.

Τσίπρας και Άγιον Όρος

Θσοι και τον τόπο του Άθωνος βλέπουν τουριστικά, ιστορικά, πολιτιστικά ή καλλιτεχνικά, έχουν και αυτοί το δικαίωμα να τον επισκέπτονται. Οί κατοικούντες τον Άθωνα, οί εγκαταβιούντες Άγιορείτες μοναχοί, δέν μπορούν ν' αποκλείσουν τον όποιοδήποτε και για όποιοδήποτε λόγο επισκέπτη.

• **Άβατο** είναι τό Άγιον Όρος στίς γυναίκες, και καλώς. Όλα τά μοναστήρια πρέπει να είναι άβατα, τά ανδρικά στίς γυναίκες και τά γυναικεία στους άνδρες. Είναι τόπος προσευχής και άσκήσεως, και όχι τόπος προκλήσεων και σκανδαλισμού.

• Άλλ' ένώ τό Άγιον Όρος είναι άβατο στίς γυναίκες, δέν είναι **άβατο στους άθείους** και άπίστους και άμοραλιστές. Καί φυσικά μπορεί κάποιος άθεος να μαγνητισθή στην πίστι του Χριστού και της Όρθοδοξίας, ή κάποιος διεφθαρμένος να μετανοήση και να έξομολογηθή.

• Πάντως άλλο να είναι ένας άθεος, πού κάνει ζημιά στον έαυτό του μόνο, και άλλο να είναι άθεος, πού επιδιώκει να επιβάλλη την άθεία του σε μία χώρα Όρθόδοξη, καθώς και την ανήθικη ιδεολογία του.

• **Ο κ. Τσίπρας** είναι έπίδοξος κυβερνήτης της Όρθοδόξου Ελλάδος. Όχι μόνο δέν πιστεύει στον Ίησού Χριστό και στη ζωή της Έκκλησίας, άλλ' ό ίδιος ζή αντιχριστιανικά με τή σύντροφό του, με βάσι τό **«σύμφωνο συμβίωσης»**. Τά παιδιά του δέ τά έχει άβάπιστα. Καί οί ιδέες του είναι κομμουνιστικές ως προς τον Χριστιανισμό και την Έκκλησία.

• Αύτά όλα τά γνώριζαν οί Άγιορείτες. Καί ναί μέν την είσοδό του στο Άγιον Όρος δέν μπορούσαν να έμποδίσουν, αλλά μπορούσαν να μή τον ύποδεχθούν με τόσες **έπισημότητες** και **θερμές έκδηλώσεις**.

• Αν άληθεύη τό καταγγελθέν και από τον Σεβασμ. Μητροπολίτη Καλαβρύ-

των κ. Άμβρόσιο, ότι στίς προπόσεις, στά κεράσματα, στά προγεύματα ή και στά γεύματα, οί συνδαιτηγόμενες του κ. Τσίπρα μοναχοί απέφυγαν να κάνουν την **καθιερωμένη προσευχή**, για να μή... προσβάλλουν την άθεία του «ύψηλου» επισκέπτη, τότε έχουμε **προδοσία της όμολογίας**. Στο κάτω-κάτω στο δικό τους σπίτι βρίσκονταν, όχι στο σπίτι του κ. Τσίπρα. Όφείλεται πάντως έπίσημη έξήγησις.

• Αν πάλι άληθεύη, ότι ή λίαν κολακευτική στο πρόσωπο του άθέου κ. Τσίπρα συμπεριφορά όλίγων ευτυχώς ήγουμενων, όφείλεται σε προσυμφωνία, ότι θά συμβάλη ό κ. Τσίπρας στα **οικονομικά αίτήματα** του Όρους, τότε μήπως έχουμε περίπτωση **«τριάκοντα άργυρίων»;**

Όπωςδήποτε όμως έχουμε αντιΠαύλειο ενέργεια. Να τί παραγγέλλει ό άπόστολος Παύλος: «Μή γίνεσθε έτεροζυγούντες άπίστους. Τίς γάρ κοινωνία φωτί προς σκότος; Τίς μερίς πιστώ μετά άπίστου;» (Β' Κορ. στ' 14,15).

Όσοι μπορούν, στέλνουν τά 10 ευρώ έτησίως

Θά διευκολυνθή ή έκδοσις του περιοδικού μας, αν οί φίλοι αναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 ευρώ) και για τό έτος 2014.

• Στο λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στο λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:

«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Άθήνα.

• Του έξωτερικού τό έμβασμα στο όνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημείωσις: Παρακαλούνται όσοι αποστέλουν ποσόν διά της **ALPHA BANK** από τό έξωτερικό (πλήν ΗΠΑ), είτε για συνδρομή, είτε ως εισφορά, να ζητούν έκδοσις τραπεζικής έπιταγής σε διαταγή **ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ** και σε ευρώ (**EUR**) (όχι προσωπικές έπιταγές και σε άλλο νόμισμα εκτός ευρώ).